

ÖZLEMEK

Birçok tanıımı bulunsa da özlemek, ölüm sessizliğinde bir duygudur. İnsanı, “Geride kalmanın çaresizliğine gark eden” illet bir his...

Kimi zaman bir insana, kimi zaman bir yere; bazen bir ölüye, bazen geçmişe, bazen ise geleceğe... En beteri, insani en biçare kılanı ise bir duyguya duyulan özlemdir. Misal heyecan duymayı özler insan, sevmeyi, sevilmeyi, dostluğu, sevinci... “Duygu özlemi” neden mi en beter özlem? Çünkü mekân da ölüm de geçmiş ve gelecek de insandan bağımsızdır. Oysa duygular öyle mi? Bizzat insanın içinde, direkt olarak kişiye bağımlıdır. Duyguları yaşamak kendi elindeyken nasıl olur da insan, bir duyguya özlem duyabilir ki? Yanıt beklemeyin! Bir duyguyu özlediğinizde, bunu merak etmiş olmanın pişmanlığıyla anlayacaksınız ne denli habis bir his olduğunu.

MERYEM Ş. MERCAN

Meşruiyet

“...Ama yine de her şey, her şeye rağmen bu kadar içler acısı olmak zorunda değildi. Bu kadar değersiz hissettiğimi hatırlamıyorum Allah'ım! Müthiş bir düzen var ve ben, en ufak çarkın dahi en ufak bir dişi değilim. Her şey önceden belirlenmiş, her şey önceden ayarlanmış. Önceden gelenler, sonradan gelenlere karşı kazandıkları mutlak zaferi ilan etmeye ya da bu zaferin getirmiş olduğu hakların ve değişmezlerin yasallığından ya da en azından insanlılığından dolayı herhangi bir açıklamada bulunmaya, ne bileyim sahip oldukları tüm bu hakların gerekçeleriyle birlikte meşrulaştırıp daha da sabitleştirmeye ihtiyacı duymuyorlardı. Oysa yalnızca “önce davranmış olmak” dahi kabul edilebilir bir gerekçeydi...”

TAHİR SOLMAZ

Gece

İncecik tiz bir uğultu
Cırcır böcekleri, durgun su
Yaşamın ta kendisi
Tam burada doğuveren
Ademoğlunun donuk ruhuna

MÜJGAN

Lisan Çeşitliliği

Herkesin kültürel anıtları ve birikimleri farklı olduğu için çeşitli diller oluşmuştur. Zaten kişinin öncelikle, kendini ifade etme isteğine de daha uygundur. Başka bir lisan öğrenirken ise, başka insanların bakış açılarını anlayabiliriz. Yalnız kendi bakış açımızı ve kültürümüzü korumak için de ulusal dilimizi de korumak ve hatta geliştirebilmek gerekir.

AYŞE ÜMİT HATİPOĞLU

Hayrolsun!

“...Bugünlerde daha bir mutsuzuz sanki. Huzursuzluk kol geziyor memleketimin yedi köşesinde. Umut desen, en son seneler öncesinde görülmüş, yakın akrabaları dahi kesmiş umudu. Hayaller, hayalde dahi yaşamıyor artık. Sevgi duvarı yıkılmış tümüyle, çiçek uzatana mermi ikram ediliyor. İnsan canı hiç olmadığı kadar ucuz, pazarda tanesi on liraya satılıyor. Herkes burasına kadar doldu, tahammül kalmadı. Öfke, diğer tüm duygulara büyük bir fark attı ve insanı zarardan zarara sürüklüyor. İnsan da dünyayı felaketlerden felaketlere... 8 milyar parçaya bölünmüş dünya, her bir parça da her insana düşme üzere olmuş ne yazık ki...”

MUHSİN ATAGÜL

Boş Sayfalar

Kimsenin kendi olmadığı, insan içine maskesiz çıkılmayan tekinsiz bir zamandan yazıyorum boş sayfalara. Yazdığım kuru gürültü, kişisel gelişim soslu kabarmış egolar, hiç bilmemişliğin üzerini örten çokbilmişlikler, Sokrates'in kemiklerini sızlatan kalabalık huzursuz yalnızlıklar, biraz sosyal medya, bir tutam sosyalleşme karanlık bar köşelerinde, çokça modernlik süsü en postundan... Çağımız kuşku insanının, gerçeğin ötesine geçme çabasıyla hakikati aramama gerçeğini yazıyorum boş sayfalara.

AHMET RIFAT İLHAN

Je T'aime

Bilmemelisin, söylememeliyim Öyle kapalı anlatmalım ki sevdiğimi seni Sen bile anlamamalısin Hatta belki ben bile Öyle bir yazmalıyım ki bunu Öyle kapalı olmalı ki üstü Şüphe dahi duymamalısin Bu isimsiz sevgiyi Türkçe yetmemeli anlatmaya sana Ve diğer diller Yazılmış en kötü şiiri yazmalıyım sana Ki aklinin ucundan bile geçmesin Bu isimsiz sevgiyi Benden başka kimse bilmesin

SAMET MUTLU

Yasal Sorumluluk

bi'SAYFA Dergisi'nde yayımlanan yazıların hakiki ve etik sorumlulukları yazarlara aittir. Yazarlar tarafından öne sürülen fikirler, derginin görüşleri yanıtlanmayabilir.